

Liběšický

Poutníček

roč.23, č.16

21.4. 2024

21.4. Ne

4. neděle velikonoční – neděle modliteb za duchovní povolání

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,

v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

pondělí po 4. neděli velikonoční

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,

od 13.30 Spolek Rytířů Neposkvměné v sokolovně v Měcholupech

23.4. Út

svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze

Mše svatá v 10.00 v domově pro seniory v Žatci, v 17.00 v Želči

ve 13.30 Poutníkův klub ve škole v Měcholupech

24.4. St

památka sv. Jiří, mučedníka

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,

od 15.00 Spolek Rytířů Neposkvměné v sokolovně v Měcholupech

25.4. Čt

svátek sv. Marka, evangelisty

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,

ve 13.30 Poutníkův klub ve škole v Liběšicích

26.4. Pá

památka sv. Ludolfa, biskupa a mučedníka, premonstráta

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 17.00 v Liběšicích,

od 16.00 Poutníkův klub pro děti na faře v Liběšicích

27.4. So

sobota po 4. neděli velikonoční

Mše sv. v 9.00 v Liběšicích

ve 12.30 požehnání klubu motorkářů Motáč

v 15.30 požehnání KŘÍŽE PROPOJENÍ na cestě mezi Libořicemi a Liběšovicemi

15.15 vyjde procesí z návsi v Libořicích směrem do Liběšovic

28.4. Ne

5. neděle velikonoční

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,

v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 ve Velké Černoci

- Nedělí Dobrého Pastýře vrcholí **Týden modliteb za duchovní povolání**. Na tyto úmysly s ohledem na ubývající nová kněžská a řeholní povolání je třeba se modlit stále. Inspirací je Ježíšova výzva z Janova evangelia: „**Proste Pána žně, aby poslal dělníky na svou žně**“.
- Tuto sobotu odpoledne budou obnoven další ze zničených křížů, které zdobily naši krajinu a připomínaly nám Boží přítomnost a požehnání, které se nám stále nabízí. U křížů u cesty se člověk může vždy na chvíli zastavit a poděkovat či poprosit.

Poutníčkova

příloha

roč.23, č.16

❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Jak krásné je sdílet víru

(Papež František, 14.4.2024)

Dnešní evangelium nás zavádí do velikonočního večera. Apoštolové jsou shromážděni ve večeradle, když se dva učedníci vracejí z Emauz a vyprávějí o svém setkání s Ježíšem. A zatímco vyjadřují radost ze svého zážitku, Vzkříšený se zjevuje celému shromáždění. Ježíš přichází právě ve chvíli, kdy se oni dělí o příběh svého setkání s ním. To mě přivádí k myšlence, že je dobré se podělit o důležitost sdílení víry. Tato zpráva nás nutí přemýšlet o důležitosti sdílení víry ve vzkříšeného Ježíše.

Každý den jsme bombardováni tisíci zprávami. Mnohé jsou povrchní a zbytečné, jiné prozrazují nerozvážnou zvědavost nebo, což je ještě horší, vycházejí z pomluv a zloby. Jsou to zprávy, které neslouží žádnému účelu, ba naopak zraňují. Existují však i zprávy dobré, pozitivní a konstruktivní, a všichni víme, jak je dobré slyšet dobré věci a jak se při nich cítíme lépe. A je také dobré sdílet skutečnosti, které se v dobrém či zlém dotkly našeho života, abychom mohli pomoci ostatním.

Přesto je tu jedna věc, o které se často těžko mluví. O čem se nám nedaří mluvit? O tom nejkrásnějším, o čem můžeme vyprávět: o našem setkání s Ježíšem. Každý z nás se setkal s Kristem, a přesto se o tom těžko mluví. Každý z nás by o tom mohl tolik vyprávět a sdílet, jak se nás Hospodin dotkl, a o to bychom se mohli podělit, ne poučovat druhé, ale sdílet jedinečné okamžiky, kdy jsme vnímali Krista živého, blízkého, který v našem srdci rozžářil radost nebo setřel slzy, který nám zprostředkoval důvěru a útěchu, sílu a nadšení nebo odpuštění, laskavost. Tato setkání s Ježíšem prožil každý z nás, sdílel ho a předával. Důležité je to také v rodině, ve společenství, s přáteli. Stejně tak je dobré mluvit o dobrých vnuknutích, která nás v životě provázela, o dobrých myšlenkách a pocitech, které nám tolik pomáhají jít kupředu, dokonce i o úsilí a námaze, které jsme vynaložili, abychom pochopili a pokročili v životě víry, možná i abychom činili pokání a vrátili se zpět na cestu. Pokud to uděláme, Ježíš nás stejně jako učedníky z Emauz o velikonočním večeru překvapí a učiní naše setkání a naše okolí ještě krásnějšími.

Zkusme si tedy nyní připomenout silný okamžik v našem životě víry, rozhodující setkání s Ježíšem. Každý ho zažil, každý prožil setkání s Kristem. Ztišme se a zamysleme se: Kdy jsem ho našel? Kdy se mi stal blízkým? Přemýšlejme v tichu. A toto setkání s Kristem, podělil jsem se o něj, abych ho oslavil? A také: naslouchal jsem druhým, když nám o tomto setkání s Ježíšem vyprávěli?

Kež nám Panna Maria pomůže sdílet naši víru, aby se naše společenství stávala stále více místy setkání s Kristem.